Ավ մարըֆ fաֆըr ա
Կօ sը խոզա Սերոբ փաշա պըկոժա.
Դիճեվլի ժի ճաեա, իմաճեվլի ժի ճաեա.
Լավկէ ոսաճ՝ բարմա թըճիօ.
Հայիֆ կօ «Ֆըլայ» ա:

Հայերէն

Մենք Ըուզայի հետ գնացինք Ներբովթայ սար.
Մենք այնտեղ տեսանք քաֆըր Սերոբ փաշան.
Իր կնոջ ու ջանֆիտաներու հետ:

Ասոնք հետը ընկել էին ձոր ու դաշտ.
Ոչ ձիեր ունէին և ոչ մի բան.
Երբ Սերոբ փաշան մեզ տեսաւ,
Մաւզէր հրացանը իր ձեռքն առաւ.
Ջանֆիտաներն իր աջ ու ձախը բռնեցին.
Մենք մէկ ալ տեսանք որ Ալիէ-Կասօն, Ալիէ Մահմուտը.
Իրենց ձիերէն վար գլորուեցան:

Սերոբ փաշան կանչեց, Ըուզա Ըուզա.
Մեզ թող, գնա՛ քո գործին.
Եթէ դու մեզ չը թո՞ղնես,
Քո բոլոր մարդիկներին կը խեղդեն.
. . . .
Մենք տեսանք որ չանորդին
Մեզ հետ կատակ չըներ.
Մեզ ոչ ձի մնաց ու ոչ բան մը.
Մենք թողինք գնացինք մեր գործին:

Քաֆըր է այն մարդը
Որ ուզենայ Սերոբ փաշան սպանել.
Կրօն ալ ունի նա, հաւատ ալ.
Այդպիսի տղայ. մեր մէջ խիկի չը կայ.
Ափսոս որ նա «Ֆըլա» է: